

Zajednica opština Crne Gore
KOMISIJA ZA PROSTORNO PLANIRANJE
I KOMUNALNE DJELATNOSTI
Broj: 03-413/12
Podgorica, 17. maj 2012. godine

Komisija za prostorno planiranje i komunalne djelatnosti Zajednice opština Crne Gore razmotrila je verziju teksta Nacrta Zakona o legalizaciji neformalnih objekata iz maja 2012. godine, i na isti daje sledeće:

I Z J A Š N J E N J E

NAČELNE PRIMJEDBE:

1. Cilj Zakona o legalizaciji neformalnih objekata je da se utvrde jednostavni uslovi i pojednostavljene procedure za davanje legalnosti nezakonitim radnjama građana tj. rješavanje pravnog statusa neformalnih objekata. S tim u vezi propisano je da je predmet ovog zakona legalizacija stambenih, stambeno-poslovnih i poslovnih objekata.

Međutim, određeni neformalni objekti služe da u njima boravi veći broj lica ili isti mogu značajno uticati na životnu sredinu.

Imajući predhodno u vidu, a uvažavajući socijalni efekat zakona na određenu grupu neformalnih objekata, smatramo da po jednostavnoj proceduri predviđenoj ovim zakonom treba legalizovati neformalne objekte osnovnog stanovanja do 500m², dok ostali neformalni objekti treba da budu podvrgnuti cjelokupnoj proceduri koja je propisana Zakonom o uređenju prostora i izgradnji objekata (član 95), što znači da će njihov konačni status biti definisan kroz rekonstrukciju u postojećim gabaritima, kao objektima koji ne ispunjavaju uslove propisane zakonom. Potreba za ovakvim rješenjem proizilazi iz težnje da se u objektima u kojima žive ili se okuplja veći broj ljudi, odnosno koji mogu da značajno utiču na životnu sredinu, sprovedu materijalnim zakonima propisane mjere zaštite ljudi i životne sredine.

2. Potrebno je nedvosmisleno utvrditi da su predmet ovog zakona i **objekti koji su izgrađeni bez građevinske dozvole na području za koje je donijet planski dokument** i koji su građeni u skladu sa planskim dokumentom.

Naime, opštine su u proteklom periodu donijele značajan broj planskih dokumenata kojima su prepoznati neformalni objekti, a sve u cilju njihovog konačnog regulisanja, tako da nije jasan razlog zbog čega ovi objekti nijesu prepoznati kao predmet legalizacije, posebno uvažavajući činjenicu da nakon stupanja na snagu Zakona o legalizaciji neformalnih objekata neće biti moguće vršiti legalizaciju neformalnih objekata po odredbama Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata.

3. U Nacrtu Zakona treba jasno naglasiti da je riječ o **propisu temporalnog karaktera** i da vlasnici neformalnih objekata koji ne podnesu zahtjev za legalizaciju u propisanom roku trajno gube pravo za rješavanje statusa svojih objekata, uz propisivanje dodatnih represivnih mjera koje bi za posledicu trebalo da imaju što efikasnije sprovođenje zakona.

Iluzorno je vjerovati da će biti zaplašeni odredbom o uklanjanju objekata jer je opšta javnost putem masovnih medija informisana da je oko 1/3 ukupnog broja objekata koji postoje u Crnoj Gori neformalna, pa bi sprovođenje odnosne represivne odredbe dovelo do posledica težih od zemljotresa katastrofalnih razmjera.

Predlažemo da se, kao što je u ranijim verzijama teksta Nacrta Zakona o regularizaciji neformalnih objekata bilo propisano, u slučaju nepodnošenja zahtjeva za legalizaciju, utvrdi da neformalni objekti koji se nalaze na uzurpiranom zemljištu u svojini Crne Gore, odnosno na kome svojinska ovlašćenja vrše jedinice lokalne samouprave, postaju državna svojina, kao i obavezu Države, odnosno lokalne samouprave da po službenoj dužnosti pokrene postupak za upis prava svojine nad tim objektima.

Takođe je, u istim slučajevima, potrebno propisati zabranu prometa neformalnih objekata i određena finansijska opterećenja koja bi vlasnici takvih neformalnih objekata morali da plaćaju na godišnjem nivou.

Kombinacijom ovih represivnih mjera, koje bi trebale da budu praćene medijskom kampanjom, vjerujemo da će se postići bolji efekti u sprovođenju zakona.

4. Imajući u vidu procjene koje nam ukazuju na to da je 1/3 svih objekata u Crnoj Gori neformalna, a znatan broj njih, pa i čitava naselja nijesu u skladu sa

planskim dokumentom, predloženo rješenje da se legalizovani objekti moraju „uklapati“ u planski dokument, dovešće do paradoksalne situacije da neformalni graditelji opredjeljuju „uređenje prostora“. Ovakvo zakonsko rješenje će dovesti do situacije da obrađivači planova legalizovane objekte tretiraju kao zadato stanje, čime će se trajno degradirati prostor, poniziti struka, a kvalitet planiranja prostora dovesti na najnižu moguću mjeru.

S druge strane, ako se pođe od pretpostavke da je cilj ovog zakona regulisanje **pravnog statusa** neformalnog objekta a ne njegova usklađenost sa planskim dokumentom, obrađivači planova će moći da planiraju prostor na načelima svoje struke i zadovoljenjem potreba korisnika prostora i javnog interesa, dok će se konačni status neformalnih objekata rješavati na tri načina:

- donošenjem planskog dokumenta, ako planeri ocjene da je neformalni objekat takvih karakteristika da može da nađe svoje mjesto u uređenom prostoru;
- ekonomskim kretanjima, ako se predvidi na datoj lokaciji izgradnja drukčijeg objekta;
- ostvarivanjem javnog interesa, ako se na datoj lokaciji predvidi izgradnja objekta od javnog interesa.

U drugom i trećem slučaju, vlasnik neformalnog objekta koji je već regulisao pravni status imaće pravo na adekvatno materijalno zadovoljenje jer je u procesu legalizacije izmirio svoje obaveze prema državi, odnosno lokalnoj samoupravi.

Takođe, odredbe člana 30 Nacrta Zakona nijesu prihvatljive ni sa aspekta sistema planiranja utvrđenog Zakonom o uređenju prostora i izgradnji objekata. Naime, navedenim zakonom je propisano da planovi nižeg reda moraju biti u skladu sa planovima višeg reda, kao i da ministarstvo nadležno za poslove uređenja prostora (Ministarstvo održivog razvoja i turizma) daje saglasnost na nacrt lokalnih planskih dokumenata. U postupku davanja saglasnosti, ministarstvo, između ostalog cijeni da li su lokalni planski dokumenti u skladu sa državnim, odnosno planskim dokumentima višeg reda. U slučaju da neformalni objekti nijesu prepoznati državnim planskim dokumentom, a predviđeni su lokalnim planskim dokumentom za odnosno područje, Ministarstvo neće dati saglasnost na nacrt lokalnog planskog dokumenta, pa samim tim isti neće moći da se usvoji od strane skupštine jedinice lokalne samouprave.

5. Radnim tekstom Nacrta Zakona propisano je da se **naknada za komunalno opremanje građevinskog zemljišta** plaća u najmanje 240, odnosno 120 rata (20, odnosno 10 godina).

Opštine su u proteklom periodu uložile značajna sredstva za donošenje odnosno izmjene i dopune velikog broja planskih dokumenata kojima su prepoznati neformalni objekti, a sve u cilju njihovog konačnog regulisanja. Takođe, pred

opštinama je zadatak da u narednom periodu unapređuju kvalitet života u neformalnim naseljima kroz izgradnju nove ili rekonstrukciju postojeće infrastrukture. Pošto se komunalno opremanje iskuljučivo finansira iz ove naknade, opštine opet neće biti u mogućnosti da adekvatno odgovore izazovima koji su pred njima postavljeni.

S druge strane, investitori koji su se odlučili da poštuju pravno uređenje Crne Gore i da grade u skladu sa zakonom, stavljaju se u podređeni položaju u odnosu na neformalne graditelje i šalje se loša poruka da je bolje graditi mimo zakona.

Imajući u vidu predhodno, a razumijevajući socijalne razloge koje su opredjelile priređivača zakona za utvrđivanje ovakvog roka, predlažemo da se rok od 240 mjesečnih rata (20 godina) utvrdi **za vlasnike objekata osnovnog stanovanja, pri čemu objekat osnovnog stanovanja može biti do 150m²** površine, a da se za sve druge objekte propiše da jedinice lokalne samouprave, prema svojim mogućnostima, propišu uslove, olakšice i način plaćanja odnosno naknade.

6. Postupak **legalizacije stambenih zgrada** nije dovoljno razrađen, te isti treba detaljnije propisati utvrđujući da se, nakon dostavljanja propisane tehničke dokumentacije, može legalizovati zgrada u cjelini ali i svaka zasebna stambena jedinica, odnosno **posebni dio**, pri čemu bi vlasnici pojedinačnih stambenih jedinica ugovarali odnose sa jedinicama lokalne samouprave u pogledu plaćanja naknade za komunalno opremanje građevinskog zemljišta.

7. **Orto-foto snimak** koji predstavlja polaznu osnovu i neophodan uslov za sprovođenje postupaka legalizacije, treba učiniti javno dostupnim, na način što će se propisati da je isti sastavni dio ovog zakona ili pak obavezati Uprava za nekretnine da ga objavi na svojoj internet stranici i omogući svim učesnicima u postupku legalizacije da se na jednostavan i brz način upoznaju sa njegovim sadržajem, najkasnije do stupanja na snagu ovog zakona.

Takođe je potrebno obavezati Upravu za nekretnine da pored preklapanja orto-foto snimka sa postojećim digitalnim podlogama izradi evidenciju **neformalnih objekata** koja se nalaze na orto-foto snimku a nijesu upisani u katastar nepokretnosti ili su upisani sa teretom da nemaju građevinsku dozvolu ili da su izgrađeni suprotno građevinskoj dozvoli, sa naznakom katastarske parcele na kojoj se nalaze i vlasnikom/cima odnosno katastarske parcele.

Nadalje, treba utvrditi obavezu za Upravu za nekretnine da tako sačinjenu evidenciju dostavi Minisarstvu i organu lokalne uprave nadležnom za legalizaciju.

Bez ovih preduslova, Zakon o legalizaciji neformalnih objekata neće moći da postigne željeni cilj i njegova primjena biće u značajnoj mjeri otežana.

8. U članu 32 uređen je postupak **uklanjanja objekta** za koji ne postoji mogućnost legalizacije, dok je članom 33 uređen **alternativni smještaj** u slučaju uklanjanja objekta osnovnog stanovanja.

Utvrđivanje uklanjanja objekta kao moguće posledice sprovođenja postupka legalizacije, destimulativno će uticati na vlasnike neformalnih objekata da iniciraju postupak podnošenjem zahtjeva.

S druge strane, poslednjim izmjenama i dopunama Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata (član 167a) je predviđeno rušenje neformalnih objekata izgrađenih na prostoru na kojem je važećim planskim dokumentom predviđena izgradnja objekta od opšteg interesa.

Imajući predhodno u vidu, smatramo da je potrebno brisati član 32, a samim tim i član 33.

Brisanje člana 33 predlaže se iz još jednog razloga. Naime, zakonskim obavezivanjem lokalne samouprave da obezbjedi smještaj neformalnim graditeljima dovode se u nepravedan položaj građani koji imaju potrebu da im bude rješeno stambeno pitanje, čije rješavanje zavisi isključivo od potreba i mogućnosti lokalne samouprave (Zakon o lokalnoj samoupravi, član 32).

S druge strane, zakonom ni ovim niti bilo kojim drugim, nijesu propisani izvori prihoda za realizaciju ove obaveze. Štoviše, u predhodnoj verziji Zakona o regularizaciji neformalnog objekta bilo je propisano da 50% prihoda od naknade za degradaciju pripada lokalnoj samoupravi, koja bi ta sredstva mogla koristiti za rješavanje pitanja alternativnog smještaja, pa ni takvo rješenje nije bilo prihvatljivo za lokalne samouprave zbog predhodno navedenog razloga, a kamoli sadašnje.

POJEDINAČNI PRIMJEDBE, PREDLOZI I SUGESTIJE

1. Član 1 – Predmet i član 2 – Neformalni objekti

U članu 1 treba propisati da je predmet ovog zakona legalizacija neformalnih objekata, dok bi se u članu 2 detaljnije trebalo propisati šta se sve podrazumijeva pod neformalnim objektom, u smislu ovog zakona.

Kako u pozitivnom zakonodavstvu nije utvrđena definicija „poslovnog objekta”, u članu 2 je potrebno isti definisati.

Termin „dio objekta”, treba zamijeniti terminom „posebni dio objekta” da bi se izbjegle bilo kakve nedoumice u praksi prilikom sprovođenja zakona. Primjera radi, prozor je dio objekta, dok su zasebni djelovi objekta zapravo funkcionalne cjeline u objektu, kao što su prostorije ili etaže.

U stavu 2 člana 2 propisano je da se neformalnim objektima smatraju i pomoćni objekti koji služe stambenom ili drugom objektu a gradi se na istoj urbanističkoj parceli.

Prvo, imajući u vidu da se parcelacija vrši nakon donošenja planskog dokumenta, te da urbanističke parcele ne mogu biti utvrđene na područjima za koja nije donijet planski dokument, riječi: „a gradi se na istoj urbanističkoj parceli” izbrisati ili zamijeniti riječima „a gradi se na istoj katastarskoj parceli”.

Drugo, zbog specifičnosti pojedinih vrsta objekata u određenim jedinicama lokalne samouprave, prouzrokovanih geomorfološkim, agrarnim i drugim preduslovima, kao i zbog činjenice da građenje odnosno postavljanje i uklanjanje ovih objekata utvrđuju jedinice lokalne samouprave svojim propisom, smatramo da i Nacrtom Zakona o legalizaciji neformalnih objekata treba propisati da se isti ne odnosi na njih već da će njihovu legalizaciju urediti jedinice lokalne samouprave.

2. Član 3 – Neformalni objekat osnovnog stanovanja

Imajući u vidu odredbe člana 9 stav 1 tačka 22 Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata kojim je definisano da je porodična stambena zgrada namijenjena za stanovanje površine do 500 m² i sa najviše četiri stambene jedinice, smatramo da je neophodno definisati koja je to bruto površina do koje se smatra da je neformalni objekat osnovnog stanovanja bilo ukupne površine ili po članu porodičnog domaćinstva.

3. Član 6 – Rješavanje imovinsko pravnih odnosa

Pored mogućnosti prenošenja prava svojine sa države, odnosno lokalne samouprave nad zemljištem, potrebno je predvidjeti i mogućnost dugoročnog zakupa zemljišta i to samo onog zemljišta na kojem se nalazi neformalni objekat, dok bi se ostvarivanjem pristupa objekta saobraćajnicama omogućilo davanjem prava korišćenja zemljišta. Tako definisana norma omogućiti će Državi i lokalnim samoupravama da procjene na koji način će najbolje valorizovati zemljište u državnoj svojini.

U stavu 4 propisano je da se cijena zemljišta plaća u najmanje 240, odnosno 120 rata. Lokalne samouprave su u proteklom periodu donijele značajan broj planskih dokumenata kojima su prepoznati neformalni objekti, a sve u cilju konačnog regulisanja njihovog statusa. Nadalje, pred opštinama je zadatak da u narednom periodu unapređuju kvalitet života u neformalnim naseljima kroz izgradnju nove ili rekonstrukciju postojeće infrastrukture, zašto su im potrebna dodatna sredstva.

S druge strane, investitori koji su se odlučili da poštuju pravno uređenje Crne Gore i da grade u skladu sa zakonom, stavljaju se u nepriviligovaniji položaju u odnosu na neformalne graditelje i šalje se loša poruka da je bolje graditi mimo zakona.

Imajući u vidu predhodno, a razumijevajući socijalne razloge koje su opredjelile priređivača zakona za utvrđivanje ovakvog roka, predlažemo da se rok od 240 mjesečnih rata (20 godina) utvrdi **za vlasnike objekata osnovnog stanovanja**, a da za sve druge objekte se propiše ovlašćenje jedinicama lokalne samouprave da svojim propisima utvrde rokove i način plaćanja.

4. Član 9 – Izrada orto-foto snimka

Potrebno je propisati rok u kome je Uprava za nekretnine dužna da izvrši preklapanje orto-foto snimka sa raspoloživim digitalnim podlogama.

5. Član 11 – Evidencija

Umjesto predloženih rješenja, sagledati Načelnu primjedbu br. 7.

6. Član 18 – Tehnička dokumentacija za neformalne objekte do 500m²

Naziv iznad člana promjeniti tako da glasi: „Tehnička dokumentacija za neformalne objekte osnovnog stanovanja do 500m²“

U stavu 1 alineja 2 riječi: „potvrdu licenciranog privrednog društva, pravnog lica ili preduzetnika koji je gradio objekat“ brisati.

Ako se ostavi mogućnost da se umjesto analize statističke i seizmičke stabilnosti, dostavlja potvrda izvođača radova, otvoriće se širok put za zloupotrebe date norme kroz vršenje raznih vrsta pritisaka na privredna društva koja su licencirana za izgradnju objekata da izdaju potvrde i u slučajevima kada nijesu bili angažovani kao izvođači radova. Ako se desi da ovakvo ponašanje dobije masovni karakter, sama norma će se pretvoriti u svoju suprotnost, i izgubiti cilj zaštite lica koja borave u odnosnim objektima zbog kojeg je i utvrđena.

7. Član 19 – Tehnička dokumentacija za stambene objekte preko 500m² i poslovne objekte i član 20 – Sadržaj projekta arhitekture

Čl. 19 i 20 brisati. Umjesto člana 19 propisati normu kojom će se uputiti na primjenu člana 95 Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata.

Obrazloženje dato u Načelnoj primjedbi br. 1.

8. Član 21 – Komisija za legalizaciju

Komisija ne može uvidom na terenu ocjeniti statičku i seizmičku stabilnost objekta. Naime, upravo zbog toga je i propisano da za to treba da garantuju licencirana privredna društva koja imaju odgovarajući kadar i adekvatnu opremu. S druge strane, ako je opredjeljenje Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata, da se „vjeruje“ stručnosti i profesionalnosti licenciranih privrednih društava koja izrađuju tehničku dokumentaciju na osnovu koje se izdaje građevinska dozvola, odnosno na osnovu koje se gradi objekat, postavlja se pitanje zašto bi javna administracija provjeravala rad licenciranih privrednih društava u slučaju utvrđivanja stabilnosti i sigurnosti izgrađenog objekta.

Imajući dato u vidu, u nadležnost Komisije treba utvrditi samo provjeru gabarita objekta i usklađenost sa horizontalnom i vertikalnom regulacijom, ako je objekat izgrađen na području za koje je donijet planski dokument. Međutim, pošto je propisano da se uz zahtjev za legalizaciju dostavlja i elaborat premjera stvarnog stanja izgrađenog objekta, ovjerenog od strane ovlaštenog inženjera geodezije, odnosno kopije katastarskog plana ili izvoda iz katastarskog plana ako je neformalni objekat evidentiran u katastru, postavlja se pitanje opravdanosti osnivanja Komisije.

Ako se ostane pri opredjeljenju da se osniva Komisija, potrebno je utvrditi da troškove rada Komisije snosi podnosilac zahtjeva, tj. nelegalni graditelj.

9. Član 22 – Dokazi o uplati nakanda

U stavu 1 alineja 2 nakon riječi „uplati“, dodati riječi „odnosno uređivanju odnosa u pogledu plaćanja“.

Obrazloženje: U članu 24 predviđena je mogućnost plaćanja naknade za izgradnju regionalnog sistema vodosnabdijevanja na teritoriji opština Crnogorskog primorja na rate. U tom slučaju, vlasnici neformalnog objekta neće moći da pruže dokaz o uplati, već samo dokaz o uređenju odnosa u pogledu uplate naknade.

Na način predložen zakonom obezbjeđuje se plaćanje naknade za degradaciju od strane vlasnika neformalnih objekata koji samoinicijativno započnu postupak legalizacije svog objekta, podnošenjem zahtjeva za legalizaciju. Međutim, ostaje neriješeno pitanje naplate ove naknade od neformalnih graditelja koji ne podnesu zahtjev za legalizaciju.

Imajući dato u vidu, potrebno je urediti odnose na način što će se nadležnom poreskom organu propisati obaveza da donosi rješenje o plaćanju naknade za degradaciju po službenoj dužnosti, na osnovu podataka o preklapanju ortofoto snimka sa raspoloživim evidencijama. Ako se titular neformalnog objekta ne može utvrditi na osnovu raspoložive evidencije, rješenje treba da glasi na vlasnika zemljišta, odnosno na korisnika u slučaju uzurpacije zemljišta u svojini Crne Gore, odnosno lokalne samouprave. Prilikom utvrđivanja obveznika plaćanja ove naknade, treba se rukovoditi i evidencijama pružaoca komunalnih usluga i drugih javnih servisa (električne energije, telekomunikacija, itd.), kao i na osnovu evidencije neformalnih objekata čije uspostavljanje je predloženo u Načelnoj primjedbi br. 7.

10. Član 25 – Naknada za degradaciju prostora

Stav 1 - Kako je u praksi opšte-prihvaćen standard za utvrđivanje bruto građevinske površine, potrebno je opredjeliti se prema ovoj veličini, a ne prema neto korisnoj površini. S druge strane, da li ovo znači da samo objekti veći od 150m² degradiraju prostor ili svi objekti izgrađeni suprotno zakonu?

U stavu 3 propisano je da je naknada za degradaciju prostora prihod budžeta Crne Gore. Kako se značajan dio prostora koji je degradiran uređuje i komunalno oprema od strane lokalne samouprave, ovu naknadu treba utvrditi kao prihod Budžeta Crne Gore, odnosno budžeta lokalne samouprave, prema tome ko je nadležan za legalizaciju odnosnog objekta. Ova sredstva bi se mogla iskoristiti za administriranje postupka legalizacije, kao i za komunalno opremanje građevinskog zemljišta.

U stavu 4 propisano je da su od plaćanja ove naknade oslobođeni vlasnici neformalnih objekata osnovnog stanovanja. Uvažavajući socijalne razloge, mogli bi se osloboditi plaćanja naknade vlasnici neformalnih objekata osnovnog stanovanja i to za utvrđeni broj m² po članu domaćinstva ili, shodno stavu 1, do 150m². U suprotnom, preveliki broj olakšica utvrđen ovim zakonom za nelegalne graditelje, destimulativno će uticati na buduće graditelje da se odluče da svoje objekte grade u skladu sa zakonom. Ovaj predlog proizilazi iz opredjeljenja skoro svih jedinica lokalne samouprave da djelimično oslobađaju od plaćanja naknade za komunalno opremanje investitore stambenih objekata osnovnog stanovanja do određene kvadrature.

11. Član 26 – Donošenje rješenja o naknadi za degradaciju prostora

Cjelishodnije bi bilo rješenje po kome organ lokalne uprave nadležan za zaključivanje ugovora o uređenju odnosa u pogledu plaćanja naknade za komunalno opremanje građevinskog zemljišta, po službenoj dužnosti dostavlja ugovor poreskom organu (organu uprave za objekte za čiju legalizaciju je nadležno Ministarstvo, odnosno organu lokalne uprave za čiju legalizaciju je nadležna lokalna samouprava), koji bi dalje, po službenoj dužnosti, a ne na zahtjev vlasnika, donio rješenje o utvrđivanju visine naknade za degradaciju prostora.

12. Član 29 – Donošenje rješenja

U stavu 2 propisani su uslovi pod kojima nadležni organ za legalizaciju donosi rješenje o legalizaciji neformalnog objekta koji je izgrađen na prostoru za koji je donijet planski dokument, a objekat nije izgrađen u skladu sa planskim dokumentom.

Opštine su u proteklom periodu donijele značajan broj planskih dokumenata kojima su prepoznati neformalni objekti, a sve u cilju njihovog konačnog regulisanja, tako da nije jasan razlog zbog čega ovi objekti nijesu prepoznati kao predmet legalizacije.

Vjerujući da je riječ o propustu, kako bi se isti otklonio, potrebno je da se riječi „a objekat nije izgrađen u skladu sa planskim dokumentom“ brišu. Na taj način će biti nedvosmisleno jasno da su predmet legalizacije i objekti koji su izgrađeni bez građevinske dozvole a u skladu sa planskim dokumentom, kao i neformalni objekti koji nijesu u skladu sa planskim dokumentom.

13. Član 30 – Izrada planskog dokumenta

Član 30 brisati.

Obrazloženje dato u Načelnoj primjedbi br. 4.

14. Član 31 – Rekonstrukcija neformalnog objekta

Jasnije napraviti vezu sa članom 95 Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata na način što će se na kraju norme dodati riječi „a koji se odnosi na rekonstrukciju objekta čija lokacija ili druga svojstva ne odgovaraju uslovima planskog dokumenta“.

15. Član 32 – Uklanjanje objekta i član 33 – Alternativni smještaj

Čl. 32 i 33 brisati.

Obrazloženje dato u Načelnoj primjedbi br. 8.

16. Član 34 – Nadzor

Najnovijim izmjenama i dopunama Zakona o inspekcijskom nadzoru ukinuto je vršenje inspekcijskog nadzora od strane organa državne uprave već je utvrđena nadležnost jedinstvenog inspekcijskog organa, pa je potrebno uskladiti stav 2 sa Zakonom o inspekcijskom nadzoru.

17. Čl. 35 i 36 – Kaznene odredbe

Kaznene odredbe uskladiti sa prihvaćenim primjedbama, predlozima i sugestijama.

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Oliver Marković